

INFORME DE TROBADA PRESENCIAL

1. NOM DE LA TROBADA:

SESSIÓ DE DEBAT AMB SERVEIS I EQUIPAMENTS MUNICIPALS DE PROXIMITAT

2. DATA I LLOC DE LA TROBADA:

Dijous, 29 d'octubre de 2020, de 10:00 a 12:00h online via Zoom

3. NOMBRE DE PERSONES PARTICIPANTS:

El total de persones participants al taller ha estat de: 34

4. ORDRE DEL DIA

(5') Presentació institucional i contextualització. *Ajuntament de Barcelona.*

(15') Presentació dels resultats provisionals de la diagnosi del nou Pla Intercultural de Barcelona.

(5') Distribució de les persones participants en grups

- S'assignarà a cada una de les persones participants a una sala virtual perquè puguin adreçar-se amb l'enllaç que se'ls facilitarà en el mateix moment.
- Com participarem a la sessió?

(80') Treball grupal:

- (20') Aportacions a la diagnosi presentada:
- (60') Identificar i valorar línies d'actuació per incorporar al nou Pla Intercultural de Barcelona

(15') Plenari. Presentació de les propostes aportades per cada un dels grups

(2') Cloenda.

5. PRESENTACIÓ DEL PROCÉS PARTICIPATIU PER L'ELABORACIÓ DEL NOU PLA BARCELONA INTERCULTURALITAT

La Gerència de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat, concretament des del Departament d'Interculturalitat i Pluralisme religiós de l'Ajuntament de Barcelona promou un procés de participació per elaborar el nou Pla Barcelona Interculturalitat el qual es remunta al 2010 en què es va definir un marc estratègic sobre com incorporar els principis interculturals en el conjunt de les polítiques municipals.

La mirada estratègica del Pla 2010 s'ha mostrat exitosa i el propi Consell d'Europa ha assumit els principis que es van definir com el pilar de l'enfocament intercultural i com una referència per ciutats de diversos països, no només europeus. Tanmateix, el context de ciutat i de societat no és el mateix i les accions proposades, la dimensió operativa del Pla, tampoc ho pot ser.

L'enfocament intercultural parteix d'una aposta clara per tres principis:

- **L'Equitat i NO discriminació** per aconseguir una igualtat real de drets, deures i oportunitats.
- El **reconeixement de la diversitat** en un sentit ampli com una realitat estructural i que comporta oportunitats i complexitats que cal abordar de manera proactiva.
- La importància de promoure la **interacció positiva i el diàleg intercultural** des de la igualtat, i poder generar vincles i sentits de pertinença compartits.

Les **polítiques interculturals van destinades al conjunt de la ciutadania**, i en aquest procés d'elaboració del nou Pla és fonamental, per tant, la implicació del conjunt d'àrees municipals i dels districtes, de la xarxa associativa i de la ciutadania en general. En un context de major complexitat i diversitat socio-cultural, generar un entorn que promogui l'equitat i la No discriminació, el reconeixement de la diversitat, la cohesió i que al mateix temps aprofiti les oportunitats que es deriven de la diversitat a tots els nivells, és una responsabilitat compartida.

Per a més informació del procés participatiu i per fer seguiment de les propostes sorgides de la sessió es pot consultar: <https://www.decidim.barcelona/>

6. BREU DESCRIPCIÓ DEL DESENVOLUPAMENT DEL DEBAT

(METODOLOGIA, NOMBRE DE GRUPS CREATS, TEMÀTIQUES TRACTADES, ETC.)

S'ha desenvolupat una sessió de debat dirigida a personal tècnic de serveis i equipaments de proximitat municipals

Estructura de la sessió

- 10:00: Validació inscripcions

- 10:05: Presentació institucional i contextualització. *Ajuntament de Barcelona*.
- 10:10 Presentació dels resultats provisionals de la diagnosi del nou Pla Intercultural de Barcelona. *EDAS_ppt*
- 10:25 Distribució de les persones participants en 2 grups (*EDAS*)
- 10:30 Treball grupal per debatre els continguts de la diagnosi i de propostes de línies d'actuació:
 - 10:30 Roda de presentacions i aportacions a la diagnosi presentada
 - 10:50 Identificació i valoració de línies d'actuació per incorporar al nou Pla Intercultural de Barcelona
- 11:45 Plenari. Presentació de les propostes aportades per cada un dels grups (*EDAS*)
- 12:00 Cloenda. *EDAS*

Part deliberativa de la sessió: Plantejament del debat i dinàmica seguida

La sessió s'ha dividit en dos moments:

Un **primer moment** de validació de la diagnosi i la identificació dels principals reptes i prioritats de la interculturalitat, en relació a:

- A àmbits específics com l'educació, l'economia i el treball, la cultura, l'urbanisme-espai públic i l'habitatge...
- A la igualtat real de drets i oportunitats socials de totes les persones
- A l'evolució de la convivència a la ciutat en els darrers anys

Un **segon moment** on s'han plantejat les següents qüestions a debatre:

- En quina mesura les actuacions municipals s'han encaminat a:
 - El reconeixement de la diversitat socio-cultural
 - La interacció i el diàleg intercultural
 - La igualtat de drets i oportunitats
- Quines actuacions caldria impulsar per avançar cap a una **igualtat real de drets, deures i oportunitats socials i la No discriminació?**
- Quines actuacions serien necessàries per reforçar el reconeixement i **posar en valor la diversitat?**
- Quines actuacions facilitarien **la interacció i el diàleg intercultural** entre persones de diferents perfils i orígens?
- Quins factors afavoreixen i dificulten cada un d'aquests principis?

Posada en comú i tancament de la sessió

Un cop finalitzat el debat als grups, les persones participants s'han reunit en plenari, en el qual les referents tècniques d'EDAS han fet un resum dels principals aspectes treballats a cada grup, donant per tancada la sessió a la finalització d'aquest.

7. PROPOSTES REALITZADES DURANT LA TROBADA

GRUP 1:

El debat al grup ha permès recollir reflexions i propostes d'actuació relacionades amb els següents aspectes:

Sobre el nou Pla d'Interculturalitat i el document de diagnosi:

- En el document de diagnosi no es recull la cultura com a àmbit.
- En la diagnosi presentada s'aporten moltes dades sobre migració i poques sobre els àmbits on realment la vida quotidiana de les persones de comunitats d'origen divers es veu afectada. Tot i ser una presentació a tall de resum, crida l'atenció que només aparegui, per exemple, dades sobre demanda de refugi, i cap dada sobre el percentatge de concessions d'aquestes demandes. O de la situació de regularització de moltes persones, que en depèn l'accés a molts recursos i drets bàsics en funció de si tenen la targeta de resident o no. Es considera que cal aportar dades consistents i que realment donin compte de la situació, posant èmfasi en les necessitats reals i bàsiques de la població estrangera, entre la qual es donen moltes situacions de vulnerabilitat en general.
- Es demana que la diagnosi profunditzi més en les dades que ofereix. És a dir, està bé veure quina ha estat l'evolució en els últims anys, però estaria bé acompanyar aquesta informació amb aquells aspectes que cal millorar per tal de donar sentit a les dades. Un exemple vinculat als centres de culte: caldria aportar dades sobre quina és la seva ubicació i característiques del local, i quina és la percepció de dignificació per accedir-hi. Es comenta que hi ha molta estigmatització per les condicions dels espais, i es reben moltes alertes de situacions de discriminació perpetrades per part de veïns i veïnes. Seria interessant i molt rellevant també a nivell de diagnosi, conèixer si aquests centres de culte han requerit o desenvolupat algun procés de mediació comunitària intercultural arran de la seva ubicació, o arrel d'algun conflicte aparegut.
- Es considera que es parla poc de racisme, no només entès com a agressions, si no, i sobretot a l'àmbit cultural, lògiques eurocèntriques, exotitzants, folkloritzants, de la cultura hegemònica, de discriminació, de desigualtats socials i d'oportunitats, que és el que es troba als carrers, i es planteja la interculturalitat com a una resposta al racisme. I si realment volem que sigui una resposta institucional, s'ha de parlar sobre els problemes reals de la gent. Cal parlar en termes reals, revisar el llenguatge per fugir de simbolismes i aterrar el concepte al context real dels carrers.

- En aquest sentit es considera que els 3 principis de la interculturalitat del Pla estan molt dividits, en la realitat quotidiana estan més interrelacionats. Com es pot estar en diàleg intercultural si no es tenen drets d'accés a l'habitatge, per exemple? La cultura no es pot desvincular de l'equitat o de les mancances socials, cal promoure una intersecció entre les 3 vessants, i que les diagnosi no estiguin tan separades.
- En moltes comunitats l'autoocupació i l'emprenedoria és altíssima, especialment en comunitats asiàtiques. Fan molts esforços per a convertir-se en petits empresaris, per la dificultat de trobar feina. Cal evidenciar per exemple, els filtres per aconseguir la renda mínima de la COVID i per tant, que s'inclogui en les dades de la diagnosi, si no aquesta queda coixa.
- Es considera que en aquesta diagnosi hi ha una manca de discurs des de perspectives pròpiament de persones de les comunitats d'origen divers. Falta informació qualitativa en primera persona, es podria fer a través de mediadors, a través de les entitats formades per membres d'aquestes comunitats. Cal anar als seus espais, preguntar directament. Eliminar la dualitat "ells/elles" i "nosaltres". La planificació estratègica s'ha de fer comptant també amb la seva mirada, les seves realitats i les seves necessitats. Treballar la pertinença vinculada a la qüestió de la identitat i el racisme.
- Es troba a faltar una proposta polisèmica de la mirada intercultural que incorpori noves terminologies i aspectes diversos, i especialment la interseccionalitat aplicada en les diferents actuacions. Es detecta una gran dificultat per implementar aquesta interseccionalitat, i es considera una qüestió essencial.

Sobre la situació actual i els reptes de les polítiques municipals i la interculturalitat a la ciutat:

- Les polítiques municipals d'interculturalitat només s'enfoquen des de l'àmbit social. Es comenta que s'ha de superar aquesta mirada i es proposa que les polítiques interculturals municipals estiguin enfocades també a altres sectors com pot ser l'econòmic.
- Es considera prioritari treballar en aquells elements estructurals que actualment impedeixen una participació en la vida social i política real de moltes persones de comunitats d'origen divers. Es tractaria de treballar el racisme institucional (especialment en els cossos de seguretat i en el sistema judicial), els impediments per a la regularització de permisos de residència,... Especialment en un context Covid-19, la igualtat d'accés als drets de ciutadania es veu especialment impedida (sanitat, habitatge, ingressos econòmics/ajudes,...). Es considera que caldria fer campanyes de regularització especial, a causa de l'excepcionalitat de la pandèmia.
- Es destaca que per poder parlar d'interculturalitat caldria revisar les estructures burocràtiques excloents, a nivell gràfic, lingüístic o d'imaginari, ja que si no, la interculturalitat queda en segon pla. Això és el que passa en barris com els de la Zona Nord, on el que impera no és la interculturalitat sinó l'atur, la pobresa i els desnonaments, un context socioeconòmic molt compartit amb la comunitat

autòctona. En aquests barris, els projectes municipals que actuen no hi són per una voluntat de diàleg o interacció intercultural sinó per un context de pobresa i mancances socials.

- Es considera que cal posar més atenció a l'accés als cursos de llengües (català i castellà), tenint en compte les necessitats específiques dels col·lectius i les persones. Es considera que especialment les dones (i en concret les de la comunitat pakistanesa), no accedeixen a aquests recursos, ja que no es tenen en compte algunes de les seves necessitats. Els espais de cures de menors són indispensables per tal que moltes dones puguin assistir a cursos.
- En aquest sentit es considera que la llengua és el pas primordial per a la inclusió i el desenvolupament en la vida social, comunitària i política de les persones d'origens diversos. Cal assegurar la igualtat d'oportunitats en l'accés a la llengua.
- Així mateix es considera que abans de parlar d'interculturalitat s'ha de parlar d'acollida, de satisfer necessitats bàsiques (com la sanitat, l'habitatge, els subministres del domicili, l'alimentació adequada...), de treball en condicions, de regularització. Sense totes aquestes qüestions la interculturalitat es queda com a concepte simbòlic sense efectes reals en la vida de les comunitats estrangeres.
- La Llei d'Estrangeria promou el racisme i genera desigualtats estructurals segons l'origen o la nacionalitat de la ciutadania de Barcelona. Aquestes desigualtats impedeixen que es compleixi la igualtat d'oportunitats i drets de ciutadania a la ciutat. A les persones estrangeres se'ls hi demana certs deures de ciutadania però no tenen els mateixos drets ja que la Llei d'Estrangeria les discrimina i redueix les seves oportunitats.
- Es detecta una enorme necessitat d'acompanyament per a tràmits, especialment arran de la Covid-19. En algunes biblioteques es fa una acollida i un acompanyament, però no és suficient. Cal treballar per reduir l'esclatxa digital i que l'acompanyament sigui per a fomentar el coneixement i l'autonomia. Hi ha projectes pilot que cal estendre a tots els barris.
- En molts barris la interculturalitat no és una prioritat. A l'hora de programar amb una mirada intercultural tenen molta dificultat d'arribar a certes comunitats, especialment marroquina, pakistanesa o llatinoamericana. Necessitarien recursos personals o més referents d'aquestes comunitats que poguessin fer de nexa amb elles incorporades en la plantilla.
- Cal revisar com es treballa la interculturalitat en l'àmbit de la cultura. Es considera que allò que surt de l'ICUB és cultura en majúscules i tota la resta és en minúscules, amb una mirada folkloritzant i exotitzant de la programació feta per membres o entitats de comunitats d'origen divers. Cal treballar per programar amb una voluntat d'autorrepresentació d'aquestes comunitats en la producció cultural, proposant referents diversos des de la mateixa institució.

- Immigració i innovació haurien d'anar de la mà en termes culturals. Cal reivindicar la denominació de fórmula artística també per a la programació cultural feta des de les entitats de les comunitats d'origen divers, no només la que als espais i equipaments del circuit ICUB.
- Es detecta que el discurs de la interculturalitat a dins de l'Ajuntament està molt instrumentalitzat, es troba a faltar voluntat i lideratge polític en l'estratègia de pressió i canvi social. Es considera que la mirada intercultural és una feina de procés, amb visió crítica i amb voluntat de transformació. Les accions puntuals d'interculturalitat es dilueixen, cal fer una feina constant, transversal, real i profunda.
- Molts projectes, com ara l'acompanyament del Pla de Barris per a tràmits, tenen bona voluntat. Però es pressuposa que tothom entén la llengua, tothom té bona connexió a internet, que tothom coneix els procediments administratius i les institucions, etc.
- Es reclama el reconeixement per part de l'ajuntament de la referencialitat dels equipaments de proximitat. Es detecten moltes mancances en l'àmbit de recursos formatius, materials, d'espais... A més, els equipaments de proximitat tenen moltes dificultats en el seu rol a l'hora d'assegurar la democratització dels actes, donar espai a totes les necessitats i cobrir totes les demandes, especialment de llengües i aprenentatges tecnològics i culturals. Se senten desbordades. Hi ha una mancança d'espais adequats per a treballar la convivència de cultures. S'especifica que hi ha un problema d'espais en les escoles d'adults. Fan molta xarxa amb altres equipaments culturals, educatius, etc., però es troben poc recolzades en la seva tasca.
- En aquest sentit també es destaca que cal repetir les càpsules formatives en qüestions diverses d'interculturalitat destinades als equipaments de proximitat. Es comenta que seria interessant dissenyar formacions a mida, a tall d'acompanyament en el procés, i poder-les contextualitzar en el territori i en funció de les necessitats de cada entitat/recurs/territori.
- Ahora, s'ha de fer visible i donar suport a la tasca de les entitats dels barris que fan accions veïnals des d'una perspectiva intercultural. Es troba a faltar un reconeixement municipal a la tasca intercultural que fan les entitats als barris.
- Cal treballar la interseccionalitat de la interculturalitat en projectes de l'ajuntament (dona, educació, pobresa, etc.). Es troba a faltar, i es considera que no és només una qüestió de voluntat, és una qüestió d'invertir diners i de promoure els equips municipals de diferents àrees que dediquin esforços i temps a treballar aquesta mirada. La interculturalitat ha de ser transversal, no només en accions puntuals i per part d'experts. Sinó per totes i cadascuna de les figures municipals.
- Cal posar especial atenció també a actuacions vinculades amb els menors no acompanyats.
- Cal seguir fent feina de fer conèixer els recursos que hi ha. Manteniment de polítiques com ara la Xarxa Antirumors cal mantenir-la, ja que es consideren necessaris. Però també és moment d'incloure en l'àmbit de la interculturalitat a la comunitat no

estrangera. Si no es queda com un àmbit exclusiu per a persones d'òrgens diversos. Cal passar de la multiculturalitat a la interacció intercultural real.

- Es comenta que les entitats i recursos reben ajuda en termes d'assessorament extern i mediació en qüestions específiques, però els funciona molt el voluntariat per una qüestió de la referencialitat i l'autorrepresentació.
- L'ajuntament està sempre infrarrepresentat en les activitats de les entitats, manca un interès i una representació real i més diversa de l'ajuntament.
- La diversitat de persones de diferents orígens i cultures que hi ha a la ciutat té poca representativitat en les institucions públiques i l'ajuntament de Barcelona n'és un clar exemple. Tenir personal en plantilla d'òrgens diversos fa molta més feina en termes de referencialitat, que no pas qualsevol campanya de sensibilització. Alguns recursos admeten que els funciona molt el voluntariat per a satisfer aquesta necessitat de referents de les comunitats estrangeres.
- Treballar la perspectiva de la memòria històrica de comunitats que fa anys estan vivint i convivint a Barcelona. Canviar la mirada evitant la dualitat entre "ells/elles" i "nosaltres", cal recuperar una història compartida de barcelonins i barcelonines que ha estat invisibilitzada. Es considera que molta gent d'origen divers, nascuda a Catalunya, no coneix la història de la seva comunitat a la ciutat. Es considera que cal treballar l'arrelament i la pertinença d'aquestes comunitats

Títol de la proposta	Descripció de la proposta
Potenciar espais d'aprenentatge de les llengües català i castellà.	La llengua és el primer pas per a la comunicació i la convivència. Cal assegurar l'accés a l'idioma per a tothom, tenint en compte horaris, aspectes socioculturals i necessitats específiques, en especial ubicar espais de cures durant les classes.
Iniciativa per a dignificar els espais dels centres de culte i trobar espais adequats per a totes les comunitats.	Molts centres de culte no es troben a peu de carrer i en condicions adequades, sinó que es troben en pisos petits en mal estat. Sovint les persones que hi acudeixen pateixen insults i discriminacions per part de veïns i veïnes. Assegurar espais adequats i que potenciïn la bona convivència amb el veïnat.
Formacions/acompanyament a mida en temes d'interculturalitat per a les àrees de l'Ajuntament	Es considera que cal adaptar les formacions a cada equipament, entitat, territori... Per tal de no repetir les mateixes càpsules periòdicament, sinó convertir-les en quelcom semblant a "seguiment formatiu/acompanyament", contextualitzades i territorialitzades per tal d'adequar-les a les realitats dels diferents barris.
Dissenyar programacions des de les mateixes institucions culturals de la ciutat (ICUB) amb espais d'autorrepresentació de comunitats d'òrgens diversos	Eliminar la jerarquització de l'expressió artística, programant accions culturals transformadores des de la mateixa institució per combatre la folklorització de les representacions culturals de diferents comunitats d'origen divers, i per tant, els rumors i els prejudicis, i en definitiva el racisme.

Reconèixer i potenciar, com a espais naturals, la tasca dels equipaments de proximitat en l'àmbit de la interculturalitat	Programar accions culturals amb espais d'autorepresentació per part de veïns i veïnes de diferents cultures, per intentar reduir així les dificultats per arribar a col·lectius no sensibilitzats o militants
Repensar la figura de mediadors i mediadores fomentant l'ocupabilitat de persones de comunitats d'origens diversos.	Realitzar formacions, en cas necessari, i adaptar les convocatòries per a llocs de treball amb la mirada intercultural real. Buscar actius en les mateixes comunitats estrangeres que puguin desenvolupar aquesta tasca i reduir les esclotxes en la referencialitat d'aquesta figura.
Promoure des d'espais municipals institucionals programacions conjuntes amb una mirada intercultural que tingui en compte la interseccionalitat (interrelació interna de serveis i programes municipals)	Es planteja com a exemple la programació cultural conjunta que es va fer entre el programa BCN Interculturalitat i el Centre LGTBI. Calen espais de diàleg real i generació de vincles estratègics per tal de dissenyar accions efectivament transformadores en l'àmbit de la interculturalitat.

Total de propostes realitzades

7

GRUP 2:

El debat al grup ha permès recollir reflexions i propostes d'actuació relacionades amb els següents aspectes:

Sobre el nou Pla d'Interculturalitat i el document de diagnosi:

- El nou Pla s'ha de dotar de mecanismes i accions per aturar els discursos i les actituds xenòfobes i racistes.
- La promoció de la interculturalitat i el reconeixement de la diversitat sociocultural en l'àmbit escolar ha de ser una línia prioritària del nou Pla.
- El Pla d'Interculturalitat ha d'abordar d'una manera integral les desigualtats estructurals que genera el sistema sobre les persones d'origens i contextos socioculturals diversos.
- La realitat intercultural de la ciutat i el paradigma de la interculturalitat ha canviat respecte l'any 2010. Incorporar un canvi de model teòric de la interculturalitat amb el nou Pla incorporant el concepte de la interseccionalitat en la definició de la diversitat sociocultural. S'ha d'abordar la interculturalitat més enllà del fet migratori o l'origen de les persones.
- En la diagnosi s'apunta que la població amb nacionalitat italiana és la més nombrosa de les diferents nacionalitats que conviuen a Barcelona. Però s'ha de tenir en compte que hi ha un nombre molt alt de persones amb nacionalitat italiana que han nascut a l'Argentina i el seu context cultural i lingüístic no és l'italià.
- Tenir en compte les dades absolutes sobre la diversitat sociocultural als barris. S'apunta que normalment es consideren les xifres percentuals de la diversitat sobre el

total de la població dels barris. Es posa l'exemple del barri de la Sagrada Família on l'índex percentual de persones amb nacionalitat estrangera no és gaire alt, però amb els nombres absoluts es visualitza un nombre molt alt de persones amb nacionalitat estrangera respecte a altres barris de la ciutat. S'apunta aquesta dada perquè es tingui en compte a l'hora d'assignar recursos municipals per treballar la interculturalitat als barris.

Sobre la situació actual de les polítiques municipals i la interculturalitat a la ciutat:

- Es parteix d'unes desigualtats estructurals que discriminen a les persones segons el seu origen de naixement, la seva identitat cultural o el seu poder adquisitiu. Aquest fet provoca que una part de la ciutadania de Barcelona no tingui les mateixes oportunitats que la resta. En aquest punt es detecta un augment de la bretxa tecnològica i digital entre la població amb pocs recursos econòmics i la resta de la població. Les dificultats a l'accés a dispositius mòbils i de connectivitat que té una part de la població ha fet que augmentin les desigualtats en àmbits com l'escolar, el laboral o el comunitari.
- Les biblioteques municipals treballen per reconèixer la pluralitat lingüística dels seus entorns i l'accessibilitat a la lectura de tots els col·lectius.
 - Hi ha biblioteques que s'estan dotant de fons de documentació i bibliografia amb les llengües que es parlen en els seus entorns. També s'estan dotant de fons de documentació i bibliografia en català, castellà i altres llengües sobre les diverses cultures que conviuen a la ciutat: món àrab, urdú, cultura xinesa i orientals, etc.
 - Hi ha biblioteques que estan promovent la "Lectura fàcil". Llibres que estan escrits amb la tècnica de la "Lectura fàcil" adaptant el llenguatge i l'estructura dels textos per a millorar l'accessibilitat a la lectura de col·lectius i persones que tenen dificultats per llegir.
 - Amb el préstec a les escoles s'està treballant la pluralitat lingüística i l'accessibilitat a la lectura en l'àmbit escolar.
 - Es manifesta la dificultat amb què es troben les biblioteques per dotar-se amb llibres de les llengües maternes de les comunitats del seu entorn.
- Les biblioteques, els centres cívics, els casals de barri i els equips tècnics dels plans comunitaris promouen la cohesió social, la interculturalitat i la diversitat sociocultural dels seus entorns amb el treball en xarxa amb entitats, agents, altres equipaments de proximitat i amb el veïnat.
- Des dels centres cívics, casals de barri i equips comunitaris es detecten necessitats de la població dels barris i s'aborden des de projectes comunitaris, espais de coneixement mutu o bé es deriven a altres instàncies municipals.
- Els centres cívics de barris aïllats i dispersos tenen una funció de centralitat neuràlgica i d'equipament de referència entre la seva població.
- Hi ha una baixa participació de població de contextos socioculturals diversos en els espais de participació i seguiment dels equipaments de proximitat. La diversitat

sociocultural dels barris de la ciutat no queda reflectida en l'ocupació dels espais dels centres cívics i els casals de barri.

- Bona valoració de l'experiència de gestió comunitària d'equipaments i serveis municipals per part d'entitats del territori.
- Des del treball comunitari es treballa per corregir i reduir l'impacte de les desigualtats socials que es generen en els barris de la ciutat. Es comenta que des del treball i l'acció comunitària l'impacte de transformació social és més gran i es pot anar més enllà que amb l'acció institucional. Tanmateix, existeixen dificultats per incorporar al poble gitano en l'acció comunitària al barri de la Marina.
- Bona valoració de les accions formatives i de sensibilització de la Xarxa Antirumors, de la seva implementació territorial en els barris de la ciutat i de la seva tasca per desmuntar tòpics i estereotips al voltant de les persones d'origens i contextos culturals diversos.
- Percepció d'inseguretat entre una part del veïnat de l'entorn dels centres de menors no acompanyats (MENA). Es comenta que la relació dels centres de menors no acompanyats i dels mateixos menors amb els equipaments de barri és bona. Però la percepció del veïnat davant els menors no acompanyats està carregada de tòpics i estereotips que generen sensació d'inseguretat entre una part del veïnat. Es posa l'exemple del centre de menors no acompanyats que hi ha als barris de les Planes i de Vallvidrera i la percepció negativa que té una part del veïnat.
- Es detecta que hi ha segregació escolar segons l'origen o context sociocultural de l'alumnat. S'apunta que la decisió de certes famílies per no apuntar als seus fills i filles en escoles amb un alt índex d'alumnat d'origen o context sociocultural divers, respon a motivacions racistes i de no acceptació de la diversitat del seu barri.
- Manca treballar la intercultural i de reconeixement de la diversitat sociocultural en les AMPA i AFA. S'apunta que manca una línia d'actuació amb perspectiva intercultural des del Districte de Gràcia

Títol de la proposta	Descripció de la proposta
Plans comunitaris i antiracisme	Seguir impulsant els plans i projectes comunitaris com a estratègia i dic de contenció del racisme i la xenofòbia als barris de la ciutat.
Xarxa Antirumors i barris	Consolidació de l'estratègia antirumors amb la implantació de Xarxes Antirumors en l'àmbit de barri.
Mediació intercultural	Aposta per la mediació intercultural i lingüística per treballar la interculturalitat. Es proposa que les persones mediadores reflecteixin aquesta diversitat i siguin persones de les mateixes comunitats.
Diversitat i èxit escolar	Impulsar estratègies que promoguin l'èxit escolar des de la

	promoció en positiu de la diversitat sociocultural dels centres educatius.
--	--

Total de propostes realitzades	4
--------------------------------	---